

ТВОРЧИСТЬ МАРІЇ БУРМАКИ ТА АЛЬОНИ ВІННИЦЬКОЇ У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО ПОП-РОКУ

Мета роботи. У дослідженні охарактеризовано поп-рок як один з напрямів рок-мистецтва на прикладі популярних українських виконавиць Марії Бурмаки та Альони Вінницької. **Методологія** дослідження полягає в застосуванні комплексного методу, який дав змогу розглядати творчість поп-рок-виконавиць як цілісне явище сучасної популярної музичної культури, зокрема аналізувати їхню поетичну, композиторську, виконавську діяльність у нерозривній синтетичній єдності, яка характерна для менестрельної традиції, до якої відноситься рок-музика. **Наукова новизна** роботи полягає у тому, що вперше в українській науці було проаналізовано творчість 2000-х рр. популярних представниць українського поп-року Марії Бурмаки та Альони Вінницької, зокрема тематику, жанрово-стильові орієнтири, імідж. **Висновки.** Творчість Марії Бурмаки та Альони Вінницької є репрезентативною для української рок-музики в одному з популярних її відгалужень – поп-року. Обидві виконавиці представляють різні грані українського поп-року, які мають різну генезу, поетичні та музичні орієнтири. Марія Бурмака спирається на національні музичні традиції, її творчість охоплює бардівський, фольклорний та поп-роковий напрями, поєднання яких створює неповторну індивідуальність музичного стилю виконавиці; у своїх текстах співачка спирається на українську народну поезію та творчість митців ХХ століття, які роблять її тексти високозмистовними та поетично довершеними. Альона Вінницька як автор текстів та музики своїх пісень орієнтується на традиції російського року, своєрідно поєднуючи їх з елементами шоу-бізнесу і використовуючи його вигратишні елементи у формуванні свого артистичного іміджу.

Ключові слова: українська рок-музика, поп-рок, Марія Бурмака, Альона Вінницька.

Овсянников Вячеслав Георгиевич, аспирант Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств

Творчество Марии Бурмаки и Алёны Винницкой в контексте развития украинского поп-рока

Цель работы. В исследовании охарактеризован поп-рок как одно из направлений рок-искусства на примере популярных украинских исполнительниц Марии Бурмаки и Алёны Винницкой. **Методология** исследования заключается в применении комплексного метода, который позволил рассматривать творчество поп-рок-исполнительниц как целостное явление современной популярной музыкальной культуры, в том числе анализировать их поэтическую, композиторскую, исполнительскую деятельность в неразрывном синтетическом единстве, характерном для менестрельной традиции, к которой относится рок-музыка. **Научная новизна** работы заключается в том, что впервые в украинской науке было проанализировано творчество 2000-х гг. популярных представительниц украинского поп-рока Марии Бурмаки и Алёны Винницкой, в частности тематику, жанрово-стилевые ориентиры, имидж. **Выводы.** Творчество Марии Бурмаки и Алёны Винницкой является репрезентативным для украинской рок-музыки в одном из популярных ее ответвлений – поп-роке. Обе исполнительницы представляют разные грани украинского поп-рока, которые имеют разный генезис, поэтические и музыкальные ориентиры. Мария Бурмака опирается на национальные музыкальные традиции, ее творчество охватывает бардовское, фольклорное и поп-роковое направления, сочетание которых создает неповторимую индивидуальность музыкального стиля исполнительницы; в своих текстах певица опирается на украинскую народную поэзию и творчество авторов ХХ века, которые делают ее тексты высококачественными и поэтически совершенными. Алена Винницкая как автор текстов и музыки своих песен ориентируется на традиции русского рока, своеобразно сочетая их с элементами шоу-бизнеса и используя его выигрышные элементы в формировании своего артистического имиджа.

Ключевые слова: украинская рок-музыка, поп-рок, Мария Бурмака, Алёна Винницкая.

Ovsiannikov Viacheslav, Postgraduate Student of the National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts

Creative work of Maria Burmaka and Alyona Vinnytska in the context of Ukrainian pop rock development

The purpose of the research is to define pop rock as one of the areas of rock art through the example of such popular Ukrainian performers as Maria Burmaka and Alyona Vinnytska. Research **methodology** lies in application of integrated approach, which allows considering the work of pop rock performers as an integral phenomenon of the modern popular music culture, particularly, analyzing their poetic, composer and performer's work in inseparable synthetic unity that is typical for minstrel tradition, to which the rock music belongs. **Scientific novelty** of the research lies in the fact that for the first time in Ukrainian science there have been analyzed the creative work of such performers of 2000-s as Maria Burmaka and Alyona Vinnytska, namely lyrics and style guidelines of the genre and image. **Conclusions.** The creative work of Maria Burmaka and Alyona Vinnytska is representative for Ukrainian rock music in one of the most popular of its branches – pop rock. Both performers represent various sides of Ukrainian pop rock that

have different origins, poetic and musical orientations. Maria Burmaka bases on the national musical traditions. Her work covers bard, folk and pop rock directions, the combination of which creates a unique personal style of the performer. In her texts, the singer focuses on Ukrainian folk poetry and creative work of the 20th century authors. That makes her texts rich in content and poetically perfect. Alyona Vinnytska as the author of the texts and music of her songs focuses on the traditions of Russian rock, originally combining them with elements of show business and using its advantageous elements for the development of her own artistic image.

Keywords: Ukrainian rock music, pop rock, Maria Burmaka, Alyona Vinnytska.

У дослідженнях сучасної української популярної музики вітчизняні вчені найменшу увагу приділяють такому її напрямку, як поп-рок. Дослідники рок-музики вважають його найменш "роковим", а тому концентрують свою увагу на тих зразках рок-культури та рок-музики, які є новаторськими або експериментальними та наближаються до музики елітарної. Знавці ж популярної музики найчастіше концентрують увагу на "чистій" поп-музиці, оминаючи увагою різного роду стильові та жанрові гібриди. Українські науковці у дослідженнях рок-музики або рок-культури віддають перевагу зарубіжним виконавцям (Є. Андреев [2], Л. Васильєва [3], Н. Ліва [4], І. Палій [7], І. Палкіна [9]) або російському року радянського та пострадянського періоду (Н. Ліва [4], В. Откидач [6]), значно менше уваги приділяється зразкам українського року (І. Палкіна [8], В. Тормахова [10]). У дослідженні В. Тормахової [10] розглядається фольклорний компонент в українській популярній музиці, зокрема у рок-композиціях гуртів, що працюють у напрямі етно-рок; у працях І. Палкіної [8 ; 9] вивчаються експериментальні (мелодекламація), музично-театральні (рок-опера) та великі (концептуальний альбом) форми рок-мистецтва, де більшість зразків узято з сучасної української музики. Творчість вітчизняних гуртів, що працюють у стилі поп-рок, на сьогоднішній день практично недосліджена, а сам цей напрям у наукових розвідках українських науковців лише згадується як один з різновидів рок-музики. Втім, попри популярність, а тому подекуди більшу шаблонність музики та поезії поп-рокових колективів, вони є невід'ємною складовою сучасного музичного процесу, а тому, як і більш експериментальні та новаторські форми рок-музики, вони можуть стати предметом спеціального дослідження.

Український поп-рок представлений не лише музичними гуртами, а й сольними виконавцями, які репрезентують різні грані цього музичного стилю. Серед усього розмаїття української поп-рок-сцени виділимо дві фігури – Марію Бурмаку та Альону Вінницьку, які займають різні ніші в українській популярній музиці. Виконавиці представляються різні грані жіночих образів, і у цьому вони доповнюють одна одну, разом утворюючи цілісну картину українського поп-року. Отже, метою статті є вивчення творчості Марії Бурмаки та Альони Вінницької у контексті розвитку української рок-музики початку ХХІ століття.

Творчіть Марії Бурмаки [5] є особливим явищем в українській популярній музиці, оскільки вона є не лише музикантом, а й поетом. Співачка і популярна виконавиця, народна артистка України (2009), автор пісень, що увійшли у численні альбоми співачки, за фахом є філологом і має лише початкову музичну освіту (виконавиця закінчила музичну школу за класом гітари). Музина кар'єра М. Бурмаки почалася ще в університеті, а перемоги на фестивалях "Оберіг" та "Червона рута" наприкінці 80-х рр. переорієнтували дівчину на зміну творчої діяльності і ознаменували початок її музичної кар'єри. М. Бурмака на сьогоднішній день є автором 12 альбомів ("Ой не квітни, весно..." (1990), "Марія" (1992), "Лишається надія" (1994), "Знову люблю" (1998), "Mia" (2001), "Із янголом на плечі" (2001), "I Am" (альбом реміксів диску "Mia", 2003), "Live" (2003), "№9" (2004), "Ми йдемо! Найкраще" (2004), "Саундтреки" (2008), "Тінь по воді" (2014)), де вона виступає автором текстів та музики більшості композицій. Виконавиця має активну громадянську позицію, бере участь у багатьох благодійних проектах, працює на телебаченні.

Освіта М. Бурмаки та її оточення інспірували особливості репертуару та образу виконавиці. Сьогодні її творчість визначається як поп-рок, однак генезою музичних композицій співачки є українська бардівська пісня. Тому в більшості пісень М. Бурмака виступає як автор і музики, і тексту, що є специфічною рисою бардівської творчості. Також виконавиця виконує народні пісні ("Веснянка", "Йшла Маруся", "Рекрутська" та ін.) й пісні на тексти українських поетів ("Вороне чорний" на вірші Б. Лепкого, "Колискова" та "Коли б ми плакати могли" на вірші О. Олесея, "Пам'яти тридцяти" на вірші П. Тичини та ін.). Авторські тексти М. Бурмаки також є зразками якісної української поезії, яка може бути цілком автономною від музики. Саме тому авторка намагається, як будь-який творець, що орієнтується на традиції бардівської пісні, максимально не заважати сприйняттю тексту, однак, на нашу думку, музична складова її композицій є достатньо вагомою і значимою, що виводить творчість М. Бурмаки за рамки бардівського музичного напрямку в музичну сферу. Стильове визначення музичного напрямку, що репрезентує виконавиця, як поп-рок, є цілком слушним, якщо розуміти його не як полегшений варіант рок-музики, а як адаптовану "під рок" музику, створену для молодіжної аудито-

рії, яка має витоками українську бардівську традицію, що сягає коріннями традиційної української естради та українського романсу.

Початок творчості М. Бурмаки припадає на 90-ті рр. ХХ століття, саме тоді формується індивідуальний стиль виконавиці. Як підсумок певного етапу творчого шляху співачка у 2004 р. випускає альбом "Ми йдемо! Найкраще", у якому зібрано найкращі, на думку виконавиці, 16 пісень, записаних у різні роки. Цей диск дає можливість проаналізувати особливості творчого шляху та музичний стиль виконавиці, допомагає зазначити місце співачки у розвитку українського поп-року.

Титульним твором платівки є пісня "Ми йдемо", що вперше з'явилася в альбомі "Лишається надія" (1994), для якої було зроблено нове аранжування та дещо видозмінено текст. Оновлення аранжування було необхідним як стильовими змінами у популярній музиці, так і напіваматорським аранжуванням 1994 р., зробленим у час становлення української поп-музики. Проте в обох випадках супровід не відволікає від мелодичної лінії та тексту, у якому інструментальна складова є лише доповненням вокальної, виходячи на перший план в традиційних для рок-музики рифах, які підкреслюють основний характер твору. Текст пісні не є надто складним, проте не позбавлений метафор, символів та яскравих образів ("Тут не було нікого – тільки тінь дорогу нам імлю заступила"). Музична складова пісні є типовою для поп-рокових композицій, де головний акцент припадає на приспів, який протягом пісні повторюється багато разів, допомагаючи закріпити та ствердити головну ідею твору – ідею поступу, невпинного руху вперед попри усі перешкоди. Якщо заспів пісні є більш мелодизований, сполучаючи пісенно-романсові інтонації з характерними для західної музики мелодичними зворотами, то приспів є лапідарним, його мелодика нагадує марш, що пов'язано зі змістом твору, який музика ілюструє. Пісня "Ми йдемо" є однією з популярних композицій М. Бурмаки, вона набула додаткового смислу у зв'язку з подіями Помаранчевої революції 2004 р.

Пісня "Розлюби" (уперше видано в альбомі "Знову люблю" (1998)) на вірші Б. Чіпа, яка є другою в альбомі, до нової платівки увійшла без змін. У творів поетичний текст не було поділено на традиційні заспів та приспів, проте музична складова парних та непарних строф дозволяє інтерпретувати їх як заспів і приспів, де текст приспіву, як і заспіву, не повторюється. Такий спосіб озвучування тексту надає йому більшої динамічності у розкритті сюжету, однак наприкінці пісні строфа, що починається словами "Гей, летіть, летіть блискавицями ...", повторюється, стаючи вже повноцінним приспівом. Стилістично твір тяжіє по етніки, яка найбільш яскраво виявляється у інтонаційному наповненні мелодики, фольклорних вигуках наприкінці фраз і особливо у четвертій строфі з текстом "Рано, рано, ранесенько, ранесенько була я ...", де авторка відходить від поп-рокового стилю і у музичному матеріалі спирається лише на фольклорні інтонації.

Четвертою композицією в альбомі "Ми йдемо! Найкраще" є твір "Коли б ми плакати могли", написаний М. Бурмакою на вірші О. Олеся. Уперше твір було видано в альбомі "Марія" (1992), у новий альбом пісню було перенесено без змін. Ця пісня є зразком філософсько-патріотичної лірики, для якої поет вибирає особливу п'ятирядкову строфу, де останній рядок повторює перший, одночасно становлячись його логічним підсумком. Як в попередньому творі, особливості поезії диктують музиці свої форми, і тут композитор обрала строфічну форму без приспіву, що було продиктовано текстом. Інструментальний супровід у творі обмежується гітарою, що яскраво унаочнює жанрові та стильові витоки музики М. Бурмаки – бардівську традицію. Інтонаційно пісня подібна скоріше до музики радянських бардів 60-70-х рр., ніж до українського мелосу. Динамічний розвиток сконцентровано у строфі, яка має яскраву кульмінацію та спад, який завершується не ствердженням, а питанням, натомість сама композиція пісні є доволі статичною, що пов'язано з тим, що наскрізний розвиток є динамічним на рівні строфи, а тому немає необхідності його переносити на весь твір. Щодо загальної композиції, то через повтор першої строфи дещо губиться динаміка тексту, однак саме такої форми потребувала пісня, яка має бути композиційно завершеною.

П'ятою піснею альбому "Ми йдемо! Найкраще" є композиція "Я сама", що уперше вийшла на платівці "Знову люблю" (1998). Це один з найпопулярніших та найкращих творів особистісної лірики М. Бурмаки. Попри якісну поезію, автором якої, як і музики, є виконавиця, у творі домінує не текст – пісня є надзвичайно музично яскравою і побудована по канонах поп-рокових композицій. Пісня розпочинається яскравим приспівом, у якому гармонічно поєднано український мелос з інтонаціями західної поп-музики. Інструментальний супровід не лише супроводжує спів, а доповнює його, особливо у репліці "Я сама", тим самим нагадуючи традицію негритянського блюзу, який є діалогом між співаком та інструменталістом, де останній відповідає на фрази того, хто співає, ніби втішаючи його.

Восьмою піснею альбому є пісня "Скло", яка є найновішою у ньому, оскільки входить до платівки "№9", що вийшла у тому ж році. Автором тексту й музики є М. Бурмака. Твір побудовано за канонами поп-рокових композицій, де кульмінацією мелодичного розвитку є приспів, який є концен-

трацією основних мелодичних інтонацій пісні, які після більш текстових, а тому менш мелодизованих куплетів, стають більш випуклими та виразними. Уся композиція є динамічною за рахунок швидкого темпу та чергуванню більш прозорих за динамікою куплетів та більш "важких" за рахунок рокових звучань приспівів. Безперервність руху пісні надають інструментальні соло та вокальні епізоди без тексту, які динамізують композицію твору.

Тринадцята пісня альбому "Не бійся жити" також уперше була видана у попередньому альбомі "№9". Вона стилістично та композиційно близька до пісні "Скло", але, на відміну від неї, є більш мелодично насиченою, і має музично вирізні як заспів, так і приспів. Як у попередньому творі, пісня сполучає традиції української пісенності з елементами західного поп-року.

Остання, шістнадцята, композиція "Сонцем, небом, дощем..." була вперше записана в альбомі "Міа" (2001). Як дві попередні пісні, вона також побудована за канонами поп-рокових композицій з концентрацією мелодики у приспіві, однак має відмінні риси від них. Мелодія пісні є більш складною, вона включає стрибки на великі інтервали у швидкому темпі, що є нетиповим для поп-музики; інструментальний супровід більш розвинений, ніж у попередніх композиціях, мелодика пісні має більш виразні українські елементи.

Отже, композиції М. Бурмаки з альбому "Ми йдемо! Найкраще" є репрезентативними для творчості виконавиці, яка є одночасно поетом і композитором. Платівка, яка є підсумком її творчості за 15 років, містить композиції різних стилів – бардівського, фольклорного, поп-рокового, проте у її творчості останній домінує, тому найпопулярніші хіти М. Бурмаки відносяться до поп-рокового напрямку. Композиції співачки спираються на традиції світової музики, але мають яскраві українські риси, які проявляються не лише в текстах, а і у мелодиці пісень.

Альона Вінницька [1] також є представницею українського поп-року, однак її творчість є абсолютною відміною від творчості М. Бурмаки. Єдине, що є у виконавиць є спільного – належність до стилю поп-рок та написання ними текстів й музики до композицій, які вони виконують. А. Вінницька стала відомою завдяки участі у колективі "ВІА Гра", де вона була солісткою протягом трьох років. У 2003 р. після уходу з колективу А. Вінницька розпочинає свою сольну кар'єру. У творчому доробку виконавиці 8 альбомів ("Рассвет" (2004), "007" (2005), "Sunrise" (2005), "Куклы" (2006), "Электро" (2007), "Конверт" (2008), "Замиксовано. The Best AV mixes" (2009), "Алёна Винницкая. Сборник хитов 2003-2010" (2010)), з яких два є реміксами ("Электро", "Замиксовано. The Best AV mixes"), а один – збіркою хітів минулих літ (Алёна Винницкая. Сборник хитов 2003-2010").

Співачка виконує пісні російською мовою, оскільки вона як музикант формувалася на російській рок-музиці, а улюбленим її колективом був гурт "Кино", під впливом якого вона почала писати власні пісні. У 1993 р. вона виступала у складі гурту "Последний Единорог", який швидко розпадався, і до музичної кар'єри А. Вінницька повернулася лише через 7 років у складі "ВІА Гра". На творчість виконавиці вплинули два основні чинники – музичні смаки, сформовані пізньюрадянською та пострадянською рок-музикою, які стали текстовими та стильовими орієнтирами у композиціях А. Вінницької, та робота в колективі з підкреслено сексуальним іміджем, який не міг не вплинути на сценічні образи Альони як рок-виконавиці.

А. Вінницька для загалу ще певний час сприймалася як екс-солістка "ВІА Гра", а не сольна виконавиця, проте відразу ж її перші сольні хіти "Давай забудем всё", "Рассвет", "Видишь, я жива" ("Измученное сердце") стали популярними та увійшли у чарти України та Росії. Швидкій переорієнтації з поп-музики на поп-рок сприяла підтримка співачки гуртом "Cool Before", де працює її чоловік, який з тих пір і донині виступає її саунд-продюсером та аранжувальником пісень.

У перший альбом "Рассвет" (2004) увійшло 12 пісень, які у стильовому відношенні орієнтуються на пострадянський російський рок ("Би-2", "Агата Кристи", "Чичерина" та ін.). Найбільш близькими до російської рок-музики є пісні "Ветер перемен", "100 лет назад", "Зима", "Я здесь, я рядом", "Тайну разгадаю". У стильовому відношенні виділяються композиції "Музыка Рок", яка має більш важке, "рокове" звучання, та пісня "Всё будет хорошо", яка витримана у стилі рок-н-рол. З точки зору змісту у композиціях переважає особистісна лірика, іноді лірико-філософського змісту ("Виноград"). У цілому ж альбом "Рассвет" з музичної точки зору значно відрізняється від того, що виконувала А. Вінницька у гурті "ВІА Гра" – переорієнтація на поп-рок у його російському варіанті була зроблена цілком свідомо та вдало. Виділяє виконавицю від інших представників поп-рокового російськомовного напрямку на українській сцені її виразний тембр, знайомий по гурту "ВІА Гра", який робить співачку впізнаваною, що є важливим для естрадного артиста. Швидкому просуванню виконавиці на шоу-бізнесовій сцені також сприяла її популярність, отримана у гурті "ВІА Гра", яка відразу прикувала увагу до творчого доробку артистки.

Зупинимось більш детально на головних хітах альбому "Рассвет" – "Давай забудем всё", "Рассвет", "Видишь, я жива", на які було знято кліпи, що стали презентацією нового образу викона-

виці. На відміну від відверто сексуальних відео у гурті "ВІА Гра", імідж співачки у першому сольному відео "Давай забудем всё" хоча і не позбавлений сексуальності, але є більш стриманим і навіть дещо загадковим. Зміна стилю на роковий підкреслено у кліпі, знятому на пісню – у відеоряді основним компонентом є виступ співачки як солістки рок-гурту, де інструменталісти подані без підкреслення індивідуальності (показ силуетів музикантів, концентрація уваги на співачці під час гітарних соло, коли зазвичай у кадр потрапляє інструменталіст), стаючи фоном для нового іміджу А. Вінницької як рок-виконавиці. Щодо тексту і музики пісні "Давай забудем всё", то вона написана у традиціях російського поп-року, який є головним стильовим орієнтиром у творчості співачки.

На пісню "Рассвет" з однойменного альбому А. Вінницька зняла свій другий кліп, який, на відміну від першого, є сюжетним, де співачка мала можливість повноцінно розкритися як акторка. З точки зору відповідності сюжету кліпу та змісту пісні відзначимо, що прямого зв'язку між ними немає, однак їх поєднують загальна ідея руху та образ світанку як символу перемоги світла над темрявою. Щодо стилю пісні, то вона, як і попередня, орієнтується на традиції російського року, що особливо видно в інструментальних фрагментах композиції.

Композиція "Видишь, я жива" з альбому "Рассвет" є третьою, на яку було знято кліп. У відео А. Вінницька знову повернулася до образу рок-співачки (несюжетна лінія відеоряду), яка є обличчям (фронтвумен) колективу. Імідж А. Вінницької у цьому кліпі є підкреслено еротичний, від якого співачка частково відмовилася у попередніх кліпах. З точки зору визначення жанру пісня "Видишь, я жива" (у твору є й інші назва – "Измученное сердце") є класичною рок-баладою, а щодо музичних орієнтирів ця композиція ближча до західної рок-музики, ніж російської, у якій було використано найбільш типові інтонації світового поп-року. Західний компонент підкреслено і у сюжетній лінії відеоряду, де кілька разів обігрується сцена сварки подружжя в автомобілі, популярна в європейському кінематографі, яка корелюється з основним змістом пісні.

Другий альбом "007" (2005) містить старі пісні, на частиною яких зроблено ремікси, і серед них лише одна нова – "007", на яку було знято кліп. У ньому співачка, як і у попередньому, також проявила себе як акторка, зігравши роль агента у детективній стрічці. Сюжетна лінія кліпу та тексту пісні не є тотожними, але вони об'єднані образом детектива Джеймса Бонда, який у кліпі вже асоціюється не з чоловіком ("Расслабься, ты не агент 007, не Джеймс Бонд"), а з героїнею А. Вінницької, а отже, пісня має феміністичне спрямування, де акцент переноситься на жінку як центрального персонажа, яка може виконувати ті ж функції, що й чоловіки.

У третій альбом "Куклы" (2006) входять 11 нових композицій. У тематичному та стильовому відношенні вони близькі до попередніх, які орієнтуються на російський рок. Дещо виділяються композиція "Тумба-буги", у якій використано стиль бугі-вугі, та пісня "Пальчик", яка є першою піснею, виконаною співачкою українською мовою, стильовими орієнтирами для якої стала українська традиційна естрада.

Титульна композиція "Куклы", на яку було знято кліп, є своєрідною відповіддю співачки на стандарти шоу-бізнесу, де акцент робиться не на індивідуальності виконавця, а на його зовнішніх даних та іміджі. Образ шоу-бізнесової ляльки вдало обіграний співачкою, хоча її особистий імідж, змальований у кліпі, близький до тих, кого вона пародіює, хоча і відрізняється рок-атрибутикою.

Отже, композиції А. Вінницької з перших сольних альбомів є важливими для ствердження виконавиці як рок-співачки, яка не є "лялькою" в руках маститих продюсерів шоу-бізнесу, а творчою індивідуальністю – не лише співачкою, а й автором музики і текстів своїх пісень. Однак відійшовши від шоу-бізнесового образу солістки гурту "ВІА Гра", співачка у своїй творчості частково залишила імідж з підкресленим еротичним компонентом, який виділяє її від інших представників цього напрямку. У стильовому відношенні її творчість орієнтується на традиції російського поп-року, яким А. Вінницька захоплювалася з дитинства і який її інспірував на поетичну та музичну творчість.

Марія Бурмака та Альона Вінницька є відомими українськими виконавицями з вагомим творчим доробком, тому їхня творчість є репрезентативною для української рок-музики в одному з популярних її відгалужень – поп-року. Обидві співачки представляють різні грані українського поп-року, що мають різну генезу, поетичні та музичні орієнтири. Марія Бурмака спирається на національні музичні традиції, її творчість охоплює бардівський, фольклорний та поп-роковий напрям, поєднання яких створює неповторну індивідуальність музичного стилю виконавиці; у своїх текстах співачка спирається на українську народну поезію та творчість митців ХХ століття, які роблять її тексти високозмістовними та поетично довершеними. Альона Вінницька як автор текстів та музики своїх пісень орієнтується на традиції російського року, своєрідно поєднуючи їх з елементами шоу-бізнесу і використовуючи його виграшні елементи у формуванні свого артистичного іміджу.

Література

1. Алена Винницкая. Официальный сайт [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.alenavinnitskaya.com/>
2. Андреев С. В. Композиційні моделі класичного року (на матеріалі творчості гурту The Doors) : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.03 / Андреев Євген Валерійович ; Харківський національний університет мистецтв ім. І. П. Котляревського. – Х., 2014. – 16 с.
3. Васильева Л. Л. Рок-музика як фактор розвитку культури другої половини ХХ століття : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.01 / Васильева Лариса Леонідівна ; Київський національний університет культури і мистецтв. – К., 2004. – 19 с.
4. Ліва Н. В. Рок-культура як явище романтичної традиції : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 26.00.01 / Ліва Наталя Валеріївна ; Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв. – К., 2012. – 16 с.
5. Марія Бурмака. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.burmaka.kiev.ua>.
6. Откидач В. М. Рок-музика як соціокультурне явище : автореф. дис. ... д-ра мистецтвознав. : 26.00.01 / Откидач Володимир Миколайович ; Харківська державна академія культури. – Х., 2008. – 40 с.
7. Палій І. О. Трансдукція як явище музичної культури (на прикладі фортепіанного циклу М. Мусоргського "Картинки з виставки" і творчості рок-груп King Crimson та Pink Floyd) : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.03 / Палій Ірина Олегівна ; Харківський національний університет мистецтв ім. І. П. Котляревського. – Х., 2012. – 16 с.
8. Палкіна І. І. Жанр мелодекламації в українській рок-музиці / І. І. Палкіна // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. – 2014. – № 4. – С. 144–148.
9. Палкіна І. І. Жанрова палітра концептуальних альбомів у творчості "Pink Floyd": від вокального циклу до рок-опери / І. І. Палкіна // Мистецтвознавчі записки. – К. : Міленіум, 2014. – Вип. 25. – С. 144–153.
10. Тормахова В. М. Українська естрадна музика і фольклор: взаємопроникнення і синтез : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.03 / Тормахова Вероніка Миколаївна ; Національна музична академія України ім. П. І. Чайковського. – К., 2007. – 17 с.

References

1. Alena Vinnitskaya (2016). Retrieved from <http://www.alenavinnitskaya.com/> [in Russian].
2. Andrieiev, Ye. V. (2014). Composite models of classic rock (on the material of of the group The Doors). Extended abstract of candidate's thesis. Kharkiv: Kharkiv National Kotlyarevsky University of Arts [in Ukrainian].
3. Vasilyeva, L. L. (2014). Rock-music as a factor of cultural development in the second half of the 20th century. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv: Kiev's National University Of Culture And Arts [in Ukrainian].
4. Liva, N. V. (2012). Rock-culture as a phenomenon of romantic tradition. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv: National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts [in Ukrainian].
5. Maria Burmaka (2016). Retrieved from <http://www.burmaka.kiev.ua/> [in Ukrainian].
6. Otkydach, V. M. (2008). Rock music as a socialculture phenomenon. Extended abstract of doctor's thesis. Kharkiv: Kharkiv State Academy of Culture [in Ukrainian].
7. Paliy, I. O. (2012). Transduction as a phenomenon of musical culture (through the example of piano cycle M. Mussorgsky "Pictures at an Exhibition" and works of the rock bands King Crimson and Pink Floyd). Extended abstract of candidate's thesis. Kharkiv: Kharkiv National Kotlyarevsky University of Arts [in Ukrainian].
8. Palkina, I. I. (2014). Recitation-genre to music in Ukrainian rock-music. Visnyk of National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts, 4, 144–148 [in Ukrainian].
9. Palkina, I. I. (2014). The genre variety of conceptual albums in creation of "Pink Floyd": from the song cycle to the rock opera. Mystestvovnavchi zapysky, 25, 144–153 [in Ukrainian].
10. Tormkhova, V. N. (2007). Ukrainian popular music and folklore: interpenetration and synthesis. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv: Ukrainian National Tchaikovsky Academy of Music [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 14.12.2016 р.